

Irena Górska

Czaple Szlacheckie, pow. Łosice

Informator Archeologiczny : badania 2, 223-224

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zewnątrznego wału. Wykonano siedem wykopów arowych na przestrzeni 130 m. Przekopano szczyt wału, jego zbocza oraz część odcinka między wałem zewnętrznym i środkowym. Na kulminacji wału odsłonięto na głębokości 30 - 60 cm / w arach 351, 355, 641, 642, 645/ konstrukcje wałowe przepalone, a w pewnej części czytelny przebieg w tych miejscach, gdzie konstrukcje owe uległy rozkładowi i zamieniły się w brunatne zaciemnienia. Stwierdzono występowanie na przebadanym, zniszczonym prawie do podnóża wału odcinka umocnień, najniższy poziom konstrukcji: skrzynie z grubych belek, kładzione na zrzęb i wiązane ze sobą, o rozmiarach 14 x 18 m; wewnątrz wypełnione były one piaskiem.

Na kulminacji wału w arze 645 odkryto dolny zrzęb domu mieszkalnego, usytuowanego na już zniszczonych, nie istniejących, konstrukcjach wału. Inwentarz ceramiczny pozwala go datować na wiek IX.

CZAPLE SZLACHECKIE.
pow. Łosice

Zakład Polskiego Atlasu Archeologicznego IHKM PAN w Warszawie.

Badania prowadziła mgr Irena Górska. Finansował IHKM PAN. Pierwszy sezon badań. Domniemane grodzisko wczesnośredniowieczne.

Obiekt zwany "Głodowa Góra" położony jest w obrębie wsi, po prawej stronie drogi wiodącej z Zalesia do Czapli Szlacheckich.

W literaturze przedmiotu obiekt znany od końca XIX wieku. Niszczony przez rozkopywanie jego części, nigdy nie dostarczył materiału sabytkowego, który pozwoliłby na ustalenie jego chronologii.

Badaniami sondażowymi /9 - 13.VII/ objęto część powierzchni "Głodowej Góry". Wykop wielkości 5 x 5 m nie ujawnił żadnych śladów pochodzących z wczesnośredniowiecza, bądź to z starszych okresów. W warstwie kulturowej zalegającej pod darnią, o miąższości ok. 40 cm, znaleziono 2 ułamki ceramiczne, 1 gwóździ żelazny oraz 2 kości zwierzęce. Zarówno ceramika, jak gwóździ, wskazują na przynależność czasową obiektu przypadającą na XII-XIV wiek n.e.

Być może obiekt ten jest pozostałością po grodzisku typu kopcowatego.

CZARNA WIELKA
pow. Siemiatycze
Stanowisko I i II

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Białymstoku

Stanowisko I

Badania prowadził mgr Jan Jaskanis. Finansował WKZ w Białymstoku. Drugi sezon badań Cmentarzysko wczesnośredniowieczne /XII-XIII w/.

Prace o charakterze ratowniczym przeprowadzono na cmentarzysku położonym w odległości ca 1,5 km na północ od Czarnej Wielkiej. W br. badaniami objęto powierzchnię 140 m², w części południowo-wschodniej cmentarzyska. Wyeksplorowano 10 grobów z prostokątnymi obudowami z dużych gładów. W jamach grobowych nie napotkano szczątków kostnych. Wystąpiły w nich tylko niewielkie ilości węgla drzewnych rozsypanych w częściach przydennych oraz przedmioty inwentarza rzeczowego m.i. fragment sierpa, sprzączka, krzesiwo, toporek. Na ich podstawie można uznać, że chronologicznie groby te mieszczą się w podanych wyżej ogólnych ramach czasowych cmentarzyska tj. XII-XIII w.